

BH. 3.15. IN. 1.18. 2) calcatus. HIT. 8.3.: अशमा पि याति देवत्वम् महद्भिः सुप्रतिष्ठितः. 3) versatus, peritus, gnarus, c. loc. (v. praef. नि). N. 22.12.: अश्वकुशलः सूतवेच प्रतिष्ठितः. — Caus. collocare, tradere. R. Schl. II. 39.9. MAN. 3.135.

c. प्रति praef. सम् सम्प्रतिष्ठा i. q. प्रतिष्ठा. MAH. 1. 8359.

c. वि i. q. simpl. sgf. 1. et 2. SU. 1. 9. MAH. 1. 6558. 8360.

c. सम् 1) stare. DR. 8.1. — संस्थित stans, motu vacans. IN. 2.8. 2) perire. BHATT. 8.11.: न तत् संस्थास्यते कार्यम् (schol. BHAR. नाशङ्क गमिष्यति). — संस्थित mortuus. MAN. 3.247.5.58.78.80.151. (Vid. etiam संस्थित a संस्था p.362.)

c. सम् praef. परि circumstare. परिसंस्थित circumstans. MAH. 1. 4827.

स्थाणु 1) Adj. (a r. स्था s. णु pro नु) stabilis, immobilis. MAH. 1.7291. 2) Subst. m. nomen Sivi. SU. 3.24.

स्थान n. (r. स्था s. ऋन्) 1) actio standi, versandi, morandi. 2) locus. IN. 5.42. — Loc. स्थाने jure, merito. UR. 75.14. (Hib. tan «a country, region, territory».)

स्थायिन् (r. स्था s. इन् c. य् euphon., v. gr. min. 49^a). stans, perstans, durans. HIT. 16.10.

स्थावर (r. स्था s. वर) 1) Adj. stans, stabilis, immotus, immobilis. SU. 3.13. M. 27. 2) Subst. m. mons. BH. 10.25.

स्थिति f. (r. स्था s. ति) 1) status, actio standi, versandi, morandi. BR. 2.24.5.38. 2) firmitas, stabilitas, constantia. N. 12.10.

स्थिर (a r. स्था s. इर) stabilis, firmus, immobilis. SA. 2.29. BH. 6.33.

स्थिरवाजिन् Adj. (BAH. ex स्थिर et वाजिन् equus) stabiles equos habens, i. e., ut videtur, equos sistens, sustinens, aut equos bene moderans, dexter auriga. IN. 1.18.

स्थिरसङ्ग (BAH. ex स्थिर et सङ्ग promissum) firma promissa habens, qui stat promissis (cf. सत्यसन्ध). IN. 4.12.

स्थुङ् 6. p. i. q. थुङ् (p. 161. ubi थुङ् pro थङ् legendum).

स्थूणा f. (forma anom. a r. स्था) postis, pila, columna. A. 3.33.

स्थूल 10. p. (परिवृंहणो x. वृंहणो r.) crescere.

स्थूल (r. स्थूल s. ऋ) magnus, crassus, corpulentus, turgidus.

स्थूललक्ष (magnas notas, magna indicia habens, ex praec. et लक्ष nota, indicium) munificus, liberalis, largus. IN. 4.11.

स्थैर्य n. (a स्थिर s. य) firmitas, stabilitas, constantia. BH. 13.7.

स्ना 2. p. interdum a. lavari, se lavare, se baigner. H. 1.27.: तत्र पीवा पानीयं स्नावाच; MAH. 3.6062.: सर्वतीर्थेषु स स्नाति; UP. 26.: स्नात्तो गङ्गायाम्. — Potent. ATM. स्नायीत (cum य् euphon.). MAH. 3.7072.: तत्र स्नायीत. — Caus. स्नापयामि et स्नपयामि (gr. 520.) lavo, abluo. MAH. 3.14024.: स्वयञ्च स्नापयाम्य् एतौ तथा पादौ प्रधावये; R. Schl. II. 91.51.: स्नापयन्तिच ... एकम् एकम् पुरुषम् प्रमदाः सप्तचा ष्टच. (Vid. नौ, स्तु et cf. gr. váw, vā-μα; lat. ná-re, ná-s = स्नासि abjectá sib.; hib. snamhaim «I swim», nisi pertinet ad स्तु, स्नामि, ita ut snamhaim sit = snavaim, mutato v in mh.)

c. नि निष्णात peritus, gnarus, c. loc. MAH. 1. 3988.: सर्वास्त्रेषु स निष्णातः.

स्नान n. (r. स्ना s. ऋन्) actio lavandi.

स्नायिन् (r. स्ना s. इन् inserto य् euphon., v. gr. min. 94^a) se lavans, se baignant. HIT. 19. 1. in fin. comp.

स्नायु m. tendo, nervus. HIT. 35.12.

स्निग्ध v. sq. et gr. 103. annot.

1. स्निह् 4. p. amare. स्निग्ध 1) amatus, amoenus, jucundus, suavis. H. 2.10. N. 12.57. R. Schl. I. 68.4. MEGH. 1. 16.18.65.97. 2) amans, benevolus, c. loc. R. Schl. II. 6.22.: भ्रातृषु स्निग्ध. Vid. स्नेह. 3) pinguis, adipatus, oleosus.

c. प्र प्रस्निग्ध i. q. स्निग्ध. SAK. 7.8.

2. स्निह् 10. p. (स्नेहने) i. q. 1. स्निह्.

स्तु 2. p. स्नामि (gr. 343.). Fluere, stillare. स्तु stillans in fine comp. RIGV. 16.2. (Cf. स्तु, स्ना, goth. SNU ire, sniva, snau, snivum pro snu-um; snaios nix, germ. vet.